

PALEOLIT

ČASNÝ PALEOLIT (3/2,5-1 mil.)

- první lidé Homo habilis, Homo rudolfensis, kamenné valounové nástroje (oldowan), zvětšování mozku
- Homo ergaster - předek moderních lidí, kultura acheuléen, pěstní klín, odchod z Afriky (1,8 mil)

STARÝ PALEOLIT (1 mil./800 000 – 250 000)

Homo heidelbergensis (dříve označován jako Homo erectus)

- pravděpodobně první skutečný masožravec, pro dalšího hominida nebylo již v ekosystému místo, zmenšil se chrup - úprava pokrmů na ohni
- používání ohně umožňuje vstup do chladnějších oblastí, zbavuje závislosti na prostředí, odíval se do kůží, proměna termoregulačního systému
- nevýhodou nového termoregulačního systému je velká závislost na vodě
- zmenšil se pohlavní dimorfismus, souvisí to pravděpodobně se složitější sociální organizací, která pravděpodobně vyžadovala řeč
- valounové industrie (clactonien), industrie s pěstními klíny (acheuléen) a drobnotvaré industrie (např. Bilzingsleben, Vertésszöllös atd.)
- mladší klínová industrie se v Evropě šíří od JZ, velká podobnost afrických pěstních klínů s nálezy ve stř. Evropě → buď velké přesuny obyvatelstva, nebo úžasná schopnost předávání informací
- 0, 6 mil. let – Stránská skála, zámerný oheň

STŘEDNÍ PALEOLIT (250 000 – 40 000 př. n. l.)

Homo sapiens neanderthalensis nebo jen Homo neanderthalensis (150 000 – 40 000)

- kultury středního paleolitu (taubachien, levalloiská technika – moustérien, micoquien)
- osídlil Evropu - Chorvatsko (Krapina), Maďarsko (Tata), Slovensko (Šaál, Gánovce), ČR (Kůlna, Šipka, Švédův stůl) i Přední Východ: Izrael (Karmel), Uzbekistán (Tešik-Taš)
- první rituální pohřby s milodary (květinové dary aj.)
- rituální pohřby: La Ferrassie (muž a novorozeně), Tešik-Taš (Uzbekistán), Kiik-Koba (Krym) a Šanidár – rituálně uložená kostra muže v kamenném obložení, tělo obloženo 8 druhů květin
- ateliéry na výrobu kamenných nástrojů, úštěpy jsou charakteristické pro střední paleolit, 60 typů standardizovaných nástrojů
- vyspělou komunikaci předpokládáme nejen v rámci jednotlivých skupin, ale i mezi loveckými tlupami po celé Evropě, existovaly „lovecké školy“
- první obydlí (Bečov)
- progresivní levalloiská technika = odbíjení úštěpů z předem připravených jader, typická pro střední paleolit

MLADÝ PALEOLIT (40 000-11 000 př. n. l.)

- neandrtálci nesou i kultury z počátku mladého paleolitu (szeletien, i bohunicien?)
- nejpravděpodobnější „hybridní model“ – míšení místních populací neandrtálců s nově příchozími populacemi moderních lidí

Homo sapiens (sapiens) – první kultura nesená v Evropě jistě Homo sapiens je aurignacien

- malá variabilita sekvencí mtDNA u lidí (mitochondriální Eva z Afriky) – geneticky nedávny vznik moderních populací (150 tis. let), existují ale dlouho před příchodem do Evropy

- rozrostla se lidská populace, lidé přešli Beringovu úžinu do Ameriky, do Austrálie
- rozšíření čepelové techniky (charakteristická pro mladý paleolit) – štípání menších čepelí z upraveného jádra technikou měkkého nebo nepřímého úderu → upravují se dál na specializované nástroje (rydla, škrabadla, vrtáčky, hroty, vruby aj.).
- nejstarší umění
- v mladém paleolitu vznikla na Moravě na malé ploše skupina sídlišť (zasahuje do Dolního Rakouska), jejichž význam daleko přesahuje hranice našeho státu (**Dolní Věstonice, Pavlov, Předmostí**) → pavlovien
- dlouhodobá tábořiště lovců velké stádní zvěře, běžně se budovaly obydlí (zimní×letní polohy)

několik světových priorit:

- nejstarší reprezentativní soubor kosterních pozůstatků moderního člověka (Homo sapiens) na světě v kontextu zbytků staveb, ohniště, skládek mamutích kostí a loveckého umění,
- nejstarší keramika a otisky textilu na světě

gravettien (29 000-21 000 př. n. l., tj. pavlovien, willendorfien, meziňská a kostěnkovská sk.)

- charakteristické gravety – hrot s otupeným bokem
- spadá do mladšího würmu (poslední doba ledová)

pavlovien

- záměrné pohřby:

Dolní Věstonice - kostra ženy ve skrčené poloze (DV3), trojhrob (DV 13-15), kostra muže ve skrčené poloze (DV 16)

Pavlov – kostra muže ve skrčené poloze přikrytá mamutí lopatkou

Předmostí – 1893/94 hromadný hrob 20 jedinců prozkoumal K. Maška, sekundární ukládání
mladší gravettien

- pohřeb „šamana“ - Brno 2 (Francouzská) – 1891 zachránil A. Makowsky, 3 části figurky muže z mamutoviny, kamenný kotouč s otvorem, 14 terčíků z různých materiálů, 600 ks ulit dentálií, přítomnost červeného barviva
- venuše: Petřkovice, Moravany nad Váhom, Kostěnki
- před 25 000 se u nás ochladilo → z našeho území zmizela velká zvířata – epigravettien, epiaurigtien, mikrolity geometrických tvarů

magdalenien (15 000-11 000)

- magdalenci osídlyjí jeskyně – **Pekárna, Kůlna, Žitného jeskyně, Býcí skála, Kůlna**
- **Hostim** (okr. Beroun) – stanový přístřešek – obydlí s kamennými miskami, rytina koně
- kultura lovců sobů a koní s jemnou štípanou industrií, početnými kostěnými nástroji a výtvarným uměním
- náčelnické hole

POZDNÍ PALEOLIT (9 000-8 000)

- zvyšování hladiny moří, zmizela možnost cest mezi kontinenty, vymizela některá zvířata
- epipaleolitické skupiny se projevují zjednodušením a mikrolitizací ŠI, mizí čepele → hroty, přechod k lovecko-sběračskému způsobu života
- na Předním východě zemědělství
- v pozdním paleolitu a mezolitu se objevují první specializovaná pohřebiště, ale nevíme do jaké míry je vzorek populace zkreslen sociálně podmíněným výběrem pohřbených

PLEISTOCÉNÍ UMĚNÍ

- hrálo významnou úlohu v náboženských obřadech týkajících se lovů, plodnosti a uvedení mladých členů komunity mezi dospělé členy tlupy

přenosné umění (umělecké předměty) - rozšířené po celé Evropě

- první předměty k ozdobě lidského těla a amulety se objevily na počátku mladého paleolitu lidské figurky
 - nejstarší pocházejí z aurignacienu – v jeskyni Hohlenstein (tvor s lidským tělem a lví hlavou z mamutoviny); Stratzing (mužská postava)
 - venuše, stylizované figurky se zdůrazněním prsů a hýzdí, nejvíce jich pochází z Francie, Itálie a Ukrajiny, u nás keramická Věstonická venuše, krevetová Petřkovická venuše, v blízkosti: Willendorfská venuše, venuše z Moravan nad Váhom
 - ojedinělá geometrická rytina venuše na klu z Předmostí
 - stylizované přívěsky – symboly ženských prsů, nebo spodní části těla
 - málo zobrazovány tváře, pravděpodobně je tvář tabuizována × realistická tvář ženy z Dolních Věstonic, tvář z Brassempouy
 - magdalenské gönnersdorfské venuše – Pekárna
- plastiky a rytiny zvířat na kostech, parozích a kamenných plaketách
- již v aurignacienu se v jeskyních J Německa objevují drobné figurky zvířat, do těl zvířat někdy vyryté body – určité symbolické sdělení
 - magdalenien - realistické rytiny (Pekárna, Děravá jeskyně, Hostim)
- abstraktní rytiny – lovecké záznamy, kalendáře, mapa z Pavlova

nástěnné (lépe nepřenosné) umění - soustředují se do JZ Francie a S Španělska

basreliéfní plastiky venuší, rytiny, malby a kombinace těchto technik (Lascaux, Altamira)

- nástěnné umění je těžké datovat, užívají se analogie z přenosného umění
 - nejstarší je aurignacké (jednoduché kresby zvířat, schematicované lidské postavy a pohlavní orgány, jeskyně Chauvet)
 - lovecká magie – zajišťují si štěstí při lovů, stvoření či zrození zvířete
- hliněné modely – nejznámější bizony z Le Tuc d'Audoubert
- abstraktní umění (linie, tečky), otisky rukou

charakteristiky paleolitu:

- přisvojovací hospodářství: lov zvěře a ryb, sběr → společnost lovců a sběraček
- předpokládá se neusedlý způsob života – neexistence trvalých sídlišť, lovecké stanice
- první lidská obydlí, nejen jeskyně, ale i stanové přístřešky a chýše
- struktura sídlišť: skládky kostí, ateliéry na ŠI
- možná již i určitá pracovní specializace: ŠI, výroba šperků, umění

MEZOLIT

- kryje se s počátky holocénu → můžeme jej charakterizovat jako paleolit v podmínkách naší geologické a klimatické současnosti
- pozdněpaleolitické skupiny lovců, lovící drobnou zvěř a ryby (bumerang, luk + šipky, pasti, lapací sítě, monoxyly s vesly, harpuny, vrše, udice) → individuální lov snad už s pomocí psa, sběr představuje 1/3 obživy
- mikrolitizace ŠI – vkládaly se do dřevěných nebo parohových násad